

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/80/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122202383
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122202383.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobkyne B. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., H. XXXX/XX, proti žalovanému E. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., H. XXXX/XX, právne zastúpený MÚDRY & MINARIKOVÁ advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Trenčíne, Palackého 6403, IČO: 52 418 219, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. apríla 2022, č.k. 19C/20/2022 - 17, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

Žalovaný m á nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého uložil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do bytu do bytu č. XX, nachádzajúcom sa na 2. poschodí, vo vchode XX v bytovom dome súp. č. XXXX postavenom na parc. registra C č. XXX/X, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. Q., obec F., okres F. a spoločných častí a zariadení bytového domu súp. č. XXXX. Výrokom II. uložil žalobkyni povinnosť podať proti žalovanému žalobu vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania bytu uvedeného vo výroku I. tohto uznesenia v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že návrhom doručeným na súd dňa 07.04.2022 sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému zakázal dočasne nevstupovať do bytu č. XX, zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. Q.. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodni ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. e/ CSP, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 336 ods. 1, 2, 3 ďalej ust. § 27a ods. 1, 2, 9 zák.č. 171/93 Z.z. o Policajnom zbore. Uviedol, že v predmetnej veci sa žalobkyňa pred začatím konania vo veci samej domáha nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP. Po oboznámení sa so skutkovými tvrdeniami žalobkyne a pripojenými listinnými dôkazmi došiel súd k záveru, že návrh je dôvodný. Žalobkyňa osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami, dôvodnosť svojho nároku s tým, že žalobkyňa a žalovaný sú bývalými manželmi, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 11.10.2018. Bývajú spoločne s ich dvomi maloletými deťmi v byte č. XX. Túto nehnuteľnosť majú obe strany v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ktoré doposiaľ nebolo vysporiadané. Súd mal zato, že žalobkyňa v konaní dostatočne osvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy vo vzťahu k jej nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Táto ujma spočíva v konaní žalovaného, ktorý sa dopúšťa voči žalobkyni psychického násillia tým, že sa jej vyhráza fyzickým napadnutím a zabitím. Podľa tvrdenia žalobkyne dňa 03.04.2022 potom ako sa žalovaný žalobkyni a ich spoločnému maloletému synovi K. vyhráza, že im doláme ruky a zabije ich, zhodil syna, ktorý sa rozhodol odmontovať monitorovacie zariadenie na chodbe zo stoličky na zem a udrel ho opakovane do ramena. Pritlačil

mu hlavu k zemi, chytil mu ruky, aby sa nemohol brániť a kričal po ňom, že ho zmláti a zabije. Žalobkyňa následne privolala policajnú hliadku, ktorá žalovaného vykázala zo spoločného obydlija na dobu 14 dní. V dôsledku uvedenej udalosti musel maloletý syn K. absolvovať lekárske vyšetrenie, čo vyplýva z predložených lekárskeho správ. Žalobkyňa tak dostatočne osvedčila nevyhnutnosť úpravy pomerov medzi stranami sporu ako aj dôvodnosť podozrenia z násillia a to jednak opisanim vyššie uvedeného správania žalovaného spôsobilého u žalobkyne zbudiť obavu o život a zdravie a predložením potvrdenia vykazaním žalovaného zo spoločného obydlija, ku ktorému došlo dňa 03.04.2022 o 22.00 hod.. Vychádzajúc z ust. § 27a ods. 1 zák.č. 171/93 Z.z. o Policajnom zbore, možno prijať spoľahlivý záver, že žalobkyňa súdu predložila potvrdenie o vykazaní žalovaného zo spoločného obydlija, rovnako hodnoverne osvedčila, že žalovaný je osobou, u ktorej je možno na základe zistených skutočností očakávať útok na život, zdravie, slobodu, alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť jej osoby a rovnako mal za osvedčené, že žalovaný svojim správaním u žalobkyne vzbudzuje dôvodnú obavu o jej vlastný život a zdravie. Neopomenuteľným faktom je totiž tá skutočnosť, že atak bol namierený aj voči maloletému synovi K., ktorý sa musel podrobiť lekárskeho vyšetreniu. Napäté vzťahy medzi stranami sporu ako aj skutočnosť, že správanie žalovaného môže byť nevyspytateľný by mohli privodiť reálnu hrozbu z možného ďalšieho násillného konania. Preto súd dospel k záveru, že je dôvodné, aby boli dočasne upravené pomery medzi stranami nariadením neodkladného opatrenia a tým sa predišlo hroziacej ujme žalobkyne. Súd zároveň zdôraznil, že toto rozhodnutie je len dočasného charakteru a poukázal nato, že o prípadnom vylúčení žalovaného z užívania spoločnej nehnuteľnosti bude rozhodnuté až v konaní vo veci samej. Preto súd žalobe vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie. Zároveň uložil vo výroku II. žalobkyne povinnosť proti žalovanému žalobu vo veci samej, pretože samotné neodkladné opatrenie nemôže nastoliť stav trvalej úpravy pomerov medzi stranami. V prípade, ak žalobkyňa v určenej lehote žalobu nepodá, neodkladné opatrenie súd aj bez návrhu zruší podľa § 336 ods. 3 CSP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh ako nedôvodný zamietol. Poprel tvrdenia žalobkyne a uviedol, že nie je žiadnym agresorom, nikdy sa voči žalobkyne, ani K. nechoval tak, aby akýmkoľvek spôsobom mohla byť u nich vzbudená obava o ich zdravie. Žalobkyňa týmto konaním sleduje úplne iný zámer, pričom jej konanie nezastaví ani len psychické zdravie a prospešný vývoj jej maloletých detí. Žalobkyňa z pomsty a túžby finančne a psychicky zlikvidovať otca sa neštíti siahnúť po akýchkoľvek klamstvách a používa prostriedky, ktoré sú minimálne na hrane dodržania práva v rozpore s dobrými mravmi. Potvrdil, že ich manželstvo bolo rozvedené, maloleté deti boli pôvodne zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že posledným rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.04.2021 bol mal. K. zverený do osobnej starostlivosti žalobkyne a K. do osobnej starostlivosti žalovaného. Zároveň je pred Okresným súdom v Trenčín vedené konanie o vysporiadanie BSM pod sp.zn. 27C/20/2019, predmetom ktorého je okrem iného aj vysporiadanie bytu patriaceho do BSM účastníkov. Mal. K. sa začiatkom mesiaca december vrátila bývať k žalovanému so slovami, že žalobkyňa a ani súrodenci sa k nej nesprávajú dobre. Vzťah mal. K. so žalobkyňou je viac než narušený, maloletá sa so žalobkyňou nestretáva a dlhodobo z nej pociťuje strach. Na pojednávaní pred Krajským súdom v Trenčíne dňa 17.03.2022 kolízna opatrovníčka vypovedala, že mal. K. jej uviedla, že radšej pôjde do detského domova, ako do osobnej starostlivosti žalobkyne. Dokonca mal. K. ušla a skrývala sa, načo žalobkyňa zavolała políciu a bolo po nej vyhlásené v mesiaci jún 2020 pátranie. Žalobkyňa sa z vlastnej vôle v septembri v roku 2019 odsťahovala k svojmu partnerovi. Návrat žalobkyne a K. do bytu je motivovaný ovplyvnením súdu pri rozhodovaní v konaní o vypořádanie BSM. Žalobkyňa s K. sa voči žalovanému a maloletej chovali provokačne, rozhadzovali veci po byte, v neskorých nočných hodinách vyzváňali na zvonček a bezdôvodne ničili vybavenie bytu. Pokiaľ by sa žalobkyňa skutočne tak veľmi bála o svoje zdravie a život, ak by bol žalovaný naozajstným agresorom, je absurdné predpokladať, že by sa takto dobrovoľne žalobkyňa vrátila do bytu. Je to naopak mal. K., ktorá sa dôvodne obáva žalobkyne a mal. K. a nechce sa s nimi stretávať. Je to žalobkyňa, ktorá premysleným postupom a očierňovaním žalovaného a K. násillne dala vykazať mal. K. a jej otca z bytu a následne v byte vymenila zámky. Čo sa týka uznesenia súdu prvej inštancie, z neho je zrejmé, že toto bolo vydané len na základe tvrdení žalobkyne. Vyslovil presvedčenie, že rovnako aj chybný bol aj postup policajta, ktorý bez nejakých relevantných dôkazov vykázal žalovaného z bytu. Pokiaľ súd uvádza, že policajt rozhodol o vykazaní na základe výsluchu svedka susedy strán sporu, o tomto výsluchu nemá žiadnu vedomosť, avšak ak by suseda počula hlasnejšie zvuky, nie je možné, aby bezchybne identifikovala skutočného agresora bez toho, aby bola prítomná priamo v byte. Žalovaný disponuje zvukovými aj obrazovo zvukovými záznamami, ktoré žalovaný zhotovil a ktoré absolútne vyvracajú tvrdenie žalobkyne. Tieto záznamy boli vyhotovené žalovaným ako jeho obrana v konflikte vyvolanom výlučne žalobkyňou a mal. K. a boli

odovzdané polícii. Uviedol, že v predmetnom byte sa žiadne kamerové systémy nenachádzajú a jediné zariadenie, ktoré je v byte sú pohybové senzory k alarmu, ktorých účelom je zabezpečiť bezpečnosť bytu. Pokiaľ mal maloletý zranenia, k týmto mohlo dôjsť v čase, keď K. škrtil K. a to v takej miere, že K. lapala po dychu. Je samozrejmé, že do takéhoto agresívneho konania musel žalovaný zasiahnuť, avšak len tak, aby K. od K. odtiahol. Z tejto lekárskej správy však nevyplýva žiaden objektívny nález, len vyplýva, že K. sa subjektívne sťažoval na bolesť. Okrem toho namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne, pretože podľa lekárskej správy mala byť ohrozená telesná duševná integrita mal. K.. Súd pred nariadením neodkladného opatrenia ani len nepožiadala príslušný úrad práce o vypočutie maloletých detí, aby si preveril tvrdenia obsiahnuté v návrhu žalobkyne. Rovnako súd nežadovávajú ďalšie potrebné dôkazy. Tvrdenie žalobkyne, že má kde bývať, považuje za účelové. Pokiaľ má žalovaný podiel v nehnuteľnosti, jedná sa len o spoluvlastnícky podiel, ktorý nadobudol dedičstvo po svojej nebohej matke v roku 2011. Jedná sa starší rodinný dom, v ktorom býva otec žalovaného, aktuálne nepripadá do úvahy, že by sa tu plnohodnotne nasťahovať žalovaný so svojou dcérou, ktorú má zverenú do osobnej starostlivosti. Čo sa týka spoluvlastníctva rodinného domu v T. E., rovnako sa jedná len o spoluvlastnícky podiel, avšak túto nehnuteľnosť vlastní s ďalšími tromi osobami. Navyše táto nehnuteľnosť je absolútne neobývatel'nom stave, o čom žalobkyňa dobre vie. Ďalej popísal priebeh konania o vysporiadanie BSM a uviedol, že žalobkyňa má v úmysle zničiť žalovaného, načo využila všetky dostupné prostriedky.

4. Žalovaný k svojmu odvolaniu zároveň doložil lekársku právu mal. K. L. zo dňa XX.XX.XXXX, ďalej potvrdenie o zaistení vecí a to zvukového záznamu z OR PZ Trenčín, predmetom ktorého je záznam z incidentu medzi E. L. a jeho synom K. L. zo dňa 03.04.2022, rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 30C/66/2017, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené a maloleté deti K. a K. boli zverenú na čas po rozvoje do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Ďalej rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 34P/113/2019, ktorým bol mal. K. L. zverený do osobnej starostlivosti matky a mal. K. L. do osobnej starostlivosti otca a zároveň bolo stanovené výživné v prospech maloletých detí zo strany oboch rodičov. Spoločne s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17CoP/29/2021. Ďalej otec predložil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného K. L. proti povinnému E. L., ktorý súd exekúciu povinného zastavil pod sp.zn. 56Ek/3973/2021 ako aj záznam o podaní oznámenia zo dňa 03.04.2022 E. L. za účelom podania oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, v rámci ktorého žalovaný popísal priebeh incidentu a tiež doložil potvrdenie o podaní oznámenia K. L. zastúpená zákonným Stanislavom L..

5. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá mala zato, že v predmetnej veci dostatočne osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami ako aj dôvodnosť jej nároku. Predložila odvolaciemu súdu obrazový a zvukový záznam vyhotovený najstarším synom L. L., z ktorého je zrejmé, že celá situácia sa odohrala v nočných hodinách, kedy na tomto zázname je preukázané, že osobou, ktorá sa vyhráža synovi L. je práve žalovaný. Ktorý rodič použije voči vlastnému dieťaťu sekeru a ktorý rodič nazve svoje dieťa chudákom. Uviedla preto, že si plne stojí za svojimi skutkovými tvrdeniami, ktoré sú uvedené v návrhu s tým, že v prípade nevydania neodkladného opatrenia by mohlo opätovne prísť k reálnej hrozbe ďalšieho násilného správania sa zo strany žalovaného. Zároveň k svojmu vyjadreniu predložila zvukový a obrazový záznam zo dňa 18.12.2018 na USB.

6. K podanému vyjadreniu žalovaný, ktorý opätovne zopakoval, že tvrdenia žalobkyne sa nezakladajú na pravde. Žalobkyňa sa snaží vykresliť jeho osobu ako agresora, ktorého prítomnosť vzbudzuje u žalobkyne obavu o jeho život a zdravie. Keď pre žalobkyňu nebolo žiadnym problémom po viac ako dvoch rokoch žiť do spoločného bytu, pričom v roku 2019 z tohto bytu odišla. Žalovaný uviedol, že v čase, kedy ešte žil v spoločnej domácnosti so žalobkyňou sa s obavou o svoj život a zdravie bol nútený spať, buď zamknutý v spálni, alebo pravidelne odchádzal spať na chalupu, aby sa vyhol psychickým alebo fyzickým atakom zo strany žalobkyne. Čo sa týka nahrávky, ktorú predložila žalobkyňa, v tom čase žalovaný odišiel prespať na chalupu a keďže počul akýsi buchtot, nemal vedomosť o tom, že by na chalupu ktokoľvek prísť, obával sa, že môže ísť o zlodca, preto vyšiel von a keď zbadal osobu, zľakol sa, vzal do ruky prvé po čom siahol. Až následne žalovaný zistil, že išlo o syna L.. Následne žalovaný približne pol hodinu po údajnom incidente sa rozprával so synom L. a zistil, že ho žalobkyňa pravidelne posielala sledovať. V dôsledku absolútnych lží zo strany žalobkyne, žalovaný a jeho dcéra K., ktorá mu bola zverená do starostlivosti nemôžu obývať svoju domácnosť, sťahujú sa z domácnosti do domácnosti svojich rodinných príslušníkov, čo sa negatívne odzrkadľuje aj na psychickom zdraví žalovaného a jej 14 ročnej dcéry. Žiadal preto, aby krajský súd zmenil napadnuté rozhodnutie a návrh ako nedôvodný zamietol.

7. Ďalej žalovaný súdu predložil nahrávky zo dňa 17.03.2022, na ktorých je počuť hlas mal. K., ktorá si chcela ublížiť na zdraví vyprovokovaná správaním sa žalobkyne, kedy žalobkyňa na zúfale konanie mal. K. reaguje výsmechom. Celý prípad je postavený na tvrdení proti tvrdeniu, nakoľko ani jednou zo strán neboli predložené žiadne relevantné dôkazy, na základe ktorých by súd mohol dospieť k správne zákonnému skutkovému záveru. Mal. K., ktorá je ako dieťa obzvlášť zraniteľná je z dôvodu nezmyselných konaní matky zasiahnutá na svojich právach, keďže nemôže žiť na mieste, ktoré by jej bolo bezpečným domovom. Zároveň súdu predložil záznamy z incidentov a konfliktov medzi stranami sporu.

8. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných ust. § 379 CSP a dôvodmi odvolania § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2 CSP viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), doplnil dokazovanie oboznámením zápisnice o pojednávaní pred Okresným súdom Trenčín pod. sp.zn. 27C/20/2019 zo dňa 23.03.2022, ďalej oboznámil uznesenie Okresného súdu Trenčín 35P/56/2022 zo dňa 20.04.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6CoP/30/2022 ako aj zápisnice o podanom vysvetlení mal. K. L. a mal. K. L. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP z týchto dôvodov:

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1, 2 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladným opatrením môže súd uložiť najmä strane, aby nevstupovala dočasne do domu, alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej dôvodne podozrivá z násillia.

11. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej je potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Takéto neodkladné opatrenie je účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a patrí medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obeti domáceho násillia. Právo nebyť vystavený násilliu, alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. V súvislosti s domácim násillím je dôležité minimalizovať kontakt násillníka s obeťou s tým, že pred nariadením takéhoto neodkladného opatrenia postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia, alebo možno ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Hoci definícia násillia je rôzna, spájajú ju spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážanie sa, zneužívanie moci, fyzický a sexuálny nátlak. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strane zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť je niečo, čo nechce robiť, alebo jej brániť robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Faktom je, že dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania, t.z. že súd zisťuje na základe dostupných dôkazných prostriedkov najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalistický postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčenia následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Procesu osvedčovania z pravdepodobnosti podliehajú všetky zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia s osobitným dôkazom na potreby neodkladnej úpravy pomerov. Navrhovateľ má k dispozícii zúžený rozsah relevantných dôkazných prostriedkov. Pri neodkladných opatreniach, ktoré majú zabezpečovací a preventívny charakter je preto súd primárne povinný vyhodnotiť, či by úkon, ktorému sa má predísť nelegitímnym spôsobom sťažil, alebo znemožnil ochranu práv a oprávnených záujmov navrhovateľa v rámci konania vo veci samej.

12. V preskúmvanej veci sa žalobkyňa návrhom zo dňa 07.04.2022 domáhala, aby súd zakázal žalovaného dočasne vstupovať do bytu č. XX z dôvodu, že dňa 03.04.2022 v čase medzi 13.00 a 14.00 hod., keď boli v spoločnej domácnosti žalobkyňa, žalovaný, K. sa žalovaný vyhrážal žalobkyňi a mal. K., že im doláme ruky a zabije ich. Žalovaný bez jej súhlasu v spoločnom byte namontoval kamery a sledoval ich aj v čase, keď nebol v byte, čo K. vadilo, nakoľko nemal žiadne súkromie. V tento deň sa K. rozhodol, že odšrobuje monitorovacie zariadenie na chodbe, postavil sa na stoličku a začal snímať krytku z tohto zariadenia, načo ho žalovaný zhodil zo stoličky na zem, kedy K. spadol s tým, že ho päťkrát žalovaný udral do ramena. Keď žalobkyňa videla, čo žalovaný robí synovi rýchlo zatelefonovala na políciu a požiadala o pomoc. Vzhľadom nato, že v uvedený deň ešte pred týmto incidentom sa jemu

aj K. žalovaný vyhrážal zabitím a žalobkyňa sa bála, že naplní svoje hrozby. Hliadka polície žalovaného vykázala zo spoločného obydlija s tým, že príslušníci polície vypočúvali ju, K. aj susedu, ktorá celý incident počula. V dôsledku fyzického útoku žalovaného, žalobkyňa musela s mal. K. vyhľadať lekárske ošetrovanie dňa 04.04.2022.

13. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie ďalej vyplýva, že účastníci sú manželia, ktorých manželstvo bolo rozvedené, pričom v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Trenčín konanie o vysporiadanie o BSM na čas po rozvoze. Maloleté deti pochádzajúce z manželstva boli pôvodne zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, avšak následne bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.04.2021 mal. K. zverený do osobnej starostlivosti žalobkyne a mal. K. do osobnej starostlivosti žalovaného.

14. Z obsahu zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Trenčín, sp.zn.27C/20/2019 zo dňa 23.03.2022 vyplýva, že v tomto konaní sa účastníci domáhajú zrušenia a vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov na čas po rozvoze. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že žalobkyňa pôvodne v roku 2019 opustila byt s tým, že v marci 2022 sa nasťahovala naspäť do spoločného bytu, v ktorom žijú spoločne. V tomto konaní zároveň strany sporu vypovedali, že žalovaný je spoluvlastníkom nehnuteľnosti v rámci Trenčína, kde má objektívne možnosť presťahovať sa s tým, že žalovaný toto tvrdenie poprel, pretože v tomto rodinnom dome býva otec a žalovaný je len podielovým spoluvlastníkom k tejto nehnuteľnosti z titulu dedenia. Z tejto nehnuteľnosti by bola ochotná ho vyplatiť sestra, z čoho by následne mohol žalovaný vyplatiť žalobkyňu. Čo sa týka nehnuteľnosti, ktorú má žalovaný v T. E., táto je neobývateľná. Medzi stranami zostala sporná hodnota živnosti a podniku žalovaného, kde strany dostali priestor na zhodu, či vedia určiť hodnotu živnosti žalovaného dohodou, pričom pojednávanie bolo odročené na 07.09.2022. Z uznesenia Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 35P/56/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 6CoP/30/2022 ďalej odvolací súd zistil, že v tomto konaní sa mal. K. L. domáhala proti svojej matke žalovanej B. I. nariadenia neodkladného opatrenia, kedy toto konanie bolo zastavené pre nedostatok procesných podmienok, pretože návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný právnym zástupcom v mene maloletej, pričom pre existencie kolízie mu tuto plnú moc nemohol v zmysle § 31 ods. 1 Zákona o rodine udeliť otec maloletého dieťaťa ako aj udelenie súhlasu súdu v zmysle § 35 Zákona o rodine k podaniu návrhu. Aj keď je pravdou, že v tomto konaní súdy nerozhodovali z hľadiska hmotného práva o návrhu maloletej, odvolací súd poukazuje na bod 20. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, kde sa konštatuje, že súd spoznajúc genézu rodinných vzťahov prosí rodičov, aby v záujme zdravého vývoja ich maloletých detí neeskalovali viac napätie v ich rodinných vzťahoch, nevytvárali deťom stresujúce prostredie, nepodávali účelovo podania a návrhy, nepovyšovali ich majetkové záujmy v bojoch o vysporiadanie BSM a o byt nad záujmy ich detí žiť v kľudnom prostredí a dovoliť im žiť podľa možností kľudné detstvo, pretože je zrejmé, že akékoľvek, či už skutkové alebo právne kroky zvyšujú napätie medzi nimi.

15. Otec zároveň k podanému odvolaniu doložil lekársku správu, nález zo dňa 04.04.2022 vo vzťahu k mal. K. L., kde sa konštatuje, že maloletá mala včera popoludní incident s mamou a bratom, dnes prišla v sprievode otca, rodičia nežijú spolu, sú rozvedení, matka sa údajne nasťahovala do bytu otca spolu so synom a vznikajú konflikty. Včera ju matka a brat napadli, matka ju ťahala za vlasy, udierala pästami, brat ju škrtil, otec varil v kuchyni a potom ich dával od seba. Včera ju bolela hlava, dnes to pokračovalo, dopoludnia bola v škole s tým, že bolo konštatované na chrbte oboch rúk drobné exkoriácie podľa udania ju poranil brat škrabkou na zemiaky.

16. Zo záznamu OR PZ Trenčín o podaní vysvetlenia maloletých osôb ako K., tak aj K. vyplýva, že skutočne dňa 03.04.2022 došlo ku konfliktu medzi deťmi, kedy maloletý čistil zemiaky, pričom prišla K., ktorá mu chcela zobrať škrabku na zemiaky, ktorá patrila otcovi. Následne medzi súrodencami došlo ku konfliktu, začali sa spolu o škrabku naťahovať s tým, že maloletý potvrdil, že sestru uderil dlaňou po hlave, potom prišla matka začala sestru odťahovať, následne prišiel otec, ktorý sa snažil všetkých od seba oddeliť. Maloletá po incidente z miesta odišla a čo sa dialo ďalej dňa 03.04.2022 nevie. Počas incidentu si všetci vzájomne nadávali. Ďalej zo zápisnice vyplýva, že vzťahy v rodine sú napäté, pričom maloletý následne vypovedal, že približne po hodine odmontoval krytku z jednej poličky, pretože mal podozrenie, že sa tam nachádza otcova kamera, pričom ho otec fyzicky napadol.

17. Z úradného záznamu polície vyplýva, že táto sa dňa 03.04.2022 dostavila do spoločnej domácnosti strán sporu a žalovaný bol v čase dňa 03.04.2022 v čase od 22.00 hod. vykázaný z bytu. Z chirurgického ošetrovania maloletého vyplýva, že bol napadnutý otcom, uderený, poškrábaný do oblasti oboch ramien s

tým, že má bolestivé rameno bez známkov vonkajšej traumy, RTG ramena negatívny. Zo správy detskej lekárky maloletého vyplýva, že ju navštívila matka so synom, ktorý bol napadnutý otcom, pričom chlapec sa necíti psychicky dobre, nemôže spať, má poruchy jedenia, je celkovo labilný.

18. Faktom je, že zmyslom neodkladného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov konania, pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o vydanie požiada, avšak aj ochrana toho, proti komu má navrhované neodkladné opatrenie smerovať nemôže dosiahnuť takej intenzity, aby prakticky znemožňovalo ochranu oprávnených záujmov druhej strany. Neodkladným opatrením nie je prejednaný konečný výsledok sporu, ale ide o prostriedok, ktorým sa zabezpečuje, aby konečné rozhodnutie mohlo mať reálny význam. Pred jeho nariadením sa vyžaduje, aby žalobca aspoň osvedčil základné skutočnosti, teda pravdepodobnosť možného ohrozenia nároku. Samotný nárok nemusí byť preukázaný nepochybne. Súd má obmedzené možnosti dokazovania a je povinný zvážiť a rozhodnúť na základe skutočností preukázaných alebo osvedčených žalobcom. Pri osvedčovaní nároku nie je potrebné dbať na formálne požiadavky inak platné pre dokazovanie vrátane požiadavky, aby druhá strana sporu mala možnosť vyjadriť sa k obsahu listín. Faktom je, že dokazovanie pred rozhodnutím o takomto návrhu nie je dokazovaním vyžadovaným v rozsahu v takom, ako je to v základnom konaní. Z tohto teda možno dovodiť na základe predložených dôkazov zo strany žalobkyne, že by sa javilo dôvodným v prejednávanej veci nariadiť neodkladné opatrenie tak, ako postupoval súd prvej inštancie. Na základe doplneného dokazovania však odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa neosvedčila dôvodnosť svojho nároku. Faktom je, že vzťahy v rodine sú napäté a konfliktné. Rovnako faktom je, že vzťahy sú napäté nielen medzi rodičmi, ale aj maloletými deťmi, z ktorých jedno bolo zverené do výchovy otca a druhé dieťa bolo zverené do výchovy matky. Pri domácom násilí a eskalácii je z hľadiska dôkazného situácia zložitá, pretože len samotné strany konfliktu, ktoré boli bezprostredne prítomné pri tomto konflikte vedia stanoviť, kde bol počiatok konfliktu ako konflikt samotný prebiehal a či tvrdenia, ktoré jednotlivé strany produkujú sú skutočne pravdivé, teda kto je agresor a kto obeť.

19. Odvolací súd potom dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala takú intenzitu konfliktu medzi stranami sporu a fyzické, prípadne psychické násilie zo strany žalovaného, ktorý by odôvodňovali jeho vykázanie zo spoločnej domácnosti. Súd poukazuje na rozpory v tvrdeniach samotnej žalobkyne, ktorá na jednej strane tvrdí, čo v zásade potvrdili aj obe maloleté deti, že k základnému konfliktu došlo okolo obeda kvôli škrabke, ktorú si zobral maloletý, pričom dcéra mu ju chcela zobrať a zrejme medzi nimi došlo k fyzickému ataku. Na druhej strane sa rodičia snažili deti od seba oddeliť a zrejme v rámci tohto obedného konfliktu došlo aj k poraneniam, či už u maloletej, alebo u maloletého. Na druhej strane maloletý následne vypovedal, že odmontoval krytku z jednej poličky, pretože mal podozrenie, že sa tam nachádza otcova kamera a potom malo dôjsť k napadnutiu zo strany otca voči jeho osobe. Nie je potom zrejme, prečo rodina volala políciu až večer, kedy bol žalovaný vykázaný z domu pokiaľ k ďalšiemu konfliktu došlo zhruba hodinu po prvom konflikte, ktorý sa odohral zhruba medzi 13. a 14. hodinou. Za týchto skutkových nejasností sa potom odvolaciemu súdu javí skôr dôvodná obrana zo strany žalovaného v tom smere, že sa jedná o úmyselné konanie zo strany žalobkyne ako reakcia na spor o vysporiadanie BSM medzi účastníkmi, kedy žalobkyňa má evidentne záujem o zotrvanie v byte, ktorý je predmetom vysporiadania.

20. Odvolací súd zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že v tomto štádiu konania majú obaja manželia rovnaké právo k spornému bytu, každý z bývalých manželov má zverenú jedno z maloletých detí do osobnej starostlivosti a tieto maloleté deti majú rovnaké právo k spornému bytu. Tak ako správne uviedol súd prvej inštancie v rozhodnutí 35P/56/2022, na ktoré odvolací súd už poukazoval, rodičia by mali dbať nato, aby sa neeskalovalo napätie v rodinných vzťahoch a nevytvárali deťom stresujúce prostredie, nepodávali účelové podania a návrhy a nepovyšovali ich majetkové záujmy v boji o vysporiadanie BSM a o byt nad ich záujem žiť s deťmi v kludnom prostredí a dovoliť žiť im podľa možnosti kludné detstvo. Obaja rodičia by mali výchovne vplývať ako na obe maloleté deti, aby v rámci možností neeskalovali konflikty ani medzi týmito deťmi.

21. Každé dieťa má právo na zdravý psychický a fyzický vývoj, ktorý je garantovaný dohovorom o právach dieťaťa. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že prvá generácia ľudských práv zahŕňa občianske a politické práva, ktoré sa týkajú slobody jednotlivca a jeho účasti na politickom živote s tým, že dodržiavanie občianskych práv štát zabezpečí tým, že nebude jednotlivca v týchto právach obmedzovať. K základným občianskym právam patrí právo na život, právo na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia ako aj právo na vlastníctvo a právo na nedotknuteľnosť obydlia.

22. Preto s prihliadnutím na vyššie uvedené zhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania ako aj obsah spisu súdu prvej inštancie dospel odvolací súd k tomu právnomu záveru, že návrh žalobkyne dôvodný nie je, a preto je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietnuť.

23. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal odvolací súd náhradu ako prvostupňového, tak aj odvolacieho konania voči žalobkyni, ktorá úspech vo veci nemala v rozsahu 100%.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).